

1494051-1
25/02/2025

בית דין רבני גדול ירושלים

בפני הדיינים:

1. הרב דוד יוסף - נשיא

2. הרב מימון נהרי

3. הרב מרדכי רלב"ג

- נגד -

המשיב:
פלוגי

המערערת:
פלוגית
עו"ד נתנאל מויאל

פסק דין

הנדון: הפחתת מזונות שנקבעו בהסכם נוכח הכרת הקטין כזכאי לקצבת נכות מחד גיסא והרעת מצבו הכלכלי של האב מאידך גיסא

לפנינו ערעור האישה (להלן: המערערת) על פסק בית הדין האזורי אשקלון מיום כ"ד בתמוז תשפ"ד (30.7.2024) שעניינו קבלה חלקית של תביעת האיש (להלן: המשיב) להפחתת סכום המזונות בסכום של 1,000 ש"ח לחודש.

בית הדין שמע באורך רוח את הצדדים ואת בא כוח המערערת ועיין בחומר שבתיקים הכולל בתיק בית הדין האזורי: כתבי תביעה והגנה, פרוטוקול והחלטות בית הדין ואת סיכומי הצדדים וכן בכתב הערעור וכתב התשובה.

לתועלת המעיין נצטט קטע מהמבוא לפסק הדין ובו תקציר עובדתי כדלהלן (ההדגשות לא במקור):

רקע עובדתי ומשפטי בקצרה

הצדדים נישאו כדת משה וישראל בשנת תש"ע (2010).

בשנת תשע"ג (2013) ערכו הצדדים הסכם ממון, ובית הדין נתן לו תוקף של פסק דין בפני דיון יחיד, אב"ד הרכב א' של בית הדין אשקלון [...] ביום 30.12.2019 [...] למוחרת, ביום 31.12.2019, ניתנה החלטה להעביר את התיק להרכב ב'.

הגט סודר ימים ספורים אחר כך, כאמור לעיל, בפני דיון מן ההרכב החתום מטה.

להלן עיקרי הדברים הנוגעים לעניין התביעה שבפנינו, אשר נקבעו בהסכם הגירושין הנ"ל:

1. האם היא המשמורנית אולם זמני השהות שווים.

2. האב ישלם מזונות בסך 2,000 ש"ח לכל קטין, העולים לסך 6,000 ש"ח.

3. האב יישא במחציות של הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי.

4. כל טיפול רפואי (למעט טיפול חירום) יובא לידיעת האב טרם שיינתן, ובמידה שהאב לא יאשר את ההוצאה עליו לקחתו לטיפול הרפואי בעצמו ועל חשבון.

5. האב יישא ב'מחציות' חינוך כולל קייטנות, צהרונים, שיעורים פרטיים, איבחונים, טיפולים רגשיים.

6. האב יישא במחציות של הוצאות שיעורי הנהיגה והנסיעה לפולין.

7. קצבת הילדים תשולם לידי האם.

8. החשבונות והחסכונות שעל שם הקטינים יישארו על שמם, והצדדים ימשיכו להפקיד כפי שנהגו עד כה.

בתאריך 8.7.2021 הגישה האם בקשה ליישוב סכסוך, ולאחר תום תקופת עיכוב ההליכים נפתחו תיקים על ידי שני הצדדים.

גם כיום מתקיימים הליכים בבית הדין בין הצדדים בנושאים שונים, בכלל זה מחלוקות בעניין היקף הטיפולים הנדרשים לילדים ומחלוקות בענייני רכוש שונים. ככלל האם סבורה שהאב מונע מן הילדים טיפולים נדרשים, והאב סבור שהאם מציפה את הילדים באבחונים וטיפולים שאינם נדרשים להם.

בתאריך 6.7.2023 נתן בית הדין פסק דין בתיק התביעה בעניין אפוטרופסות, משמורת והסדרי השהות של הילדים (תיק 622417/6), הורה לצדדים לפנות לתיאום הורי, וסגר את התיק (כנדרש לצורך הצלחת התיאום ההורי). התיאום ההורי לא צלח, ובתאריך 5.3.2024 הגישה האם תביעה חדשה לצמצום הסדרי השהות (תיק 622417/12).

בתאריך 12.2.24 הגיש האב תביעה להפחתת מזונות הילדים, היא התביעה שבפנינו.

בתאריך ט' באדר ב' התשפ"ד (19.3.2024) התקיים דיון בבית הדין, בו העלו הצדדים את טענותיהם בכמה נושאים, ביניהם נושא הפחתת המזונות.

בין השאר טען האב כי נודע לו שהבן [א'] הוכר במל"ל כמי שנמצא על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה מבלי ידיעתו.

הכרה זו הקנתה לבן [א'] קצבת ילד נכה בסך 3,295 ש"ח לחודש החל מ־1.3.2023 כך שבתאריך 30.10.2023 הועבר לחשבונה של האם סכום של 26,360 ש"ח כתשלום חד־פעמי רטרואקטיבי, והחל מחודש נובמבר 23, מועברת לחשבונה הקצבה הנ"ל בסך 3,295 ש"ח מדי חודש בחודשו.

אי לזאת טען האב שיש לזכותו רטרואקטיבית מהמזונות שנקבע שעליו להעביר לאם עבור הבן [א'] בסך 2,000 ש"ח, בעילה של שינוי נסיבות.

בהחלטה (בתיק 622417/9) מתאריך ט"ז באדר ב' התשפ"ד (26.3.2024), המהווה גם פסק דין בכמה מן העניינים השנויים במחלוקת בין הצדדים, הורה בית הדין על הגשת סיכומים בתביעת הפחתת המזונות.

עד כאן תקציר עובדתי הרלוונטי למתן הכרעתנו.

טיעוני המערער המרכזיים

לטענת המערער: המשיב לא בא בידים נקיות לבית הדין בתביעתו להפחתת מזונות שכן לא עמד בתשלומי מזונות הילדים כפי שהתחייב בהסכם.

עוד טוענת המערער:

המשיב לא הוכיח את טענתו על שינוי מהותי בהכנסותיו מאז שחתם על הסכם הגירושין.

בית הדין לא קיים דיון להוכחת טענות המשיב ולא ביקש ראיות כמו תדפיסי חשבון, תלושי שכר ותנועות כרטיסי אשראי.

הכרזת המשיב על חדלות פירעון אינה ראיה בנוגע להכנסותיו ועל כן אינה טענה כלל.

מצבו לא רק שלא הורע אלא שאף הוטב, אלא שהוא מעלים הכנסות שונות שהוא משתכר וכן קיבל 450,000 ש"ח מבת זוגו שעזימה הוא חי.

המשיב בתביעתו דורש לבטל את ההסכם שעליו חתומים הצדדים, ואין לקבל תביעה שכזו.

קצבת הנכות של הקטין שאותה מקבלת המערערת משתלמת על הוצאות בעבורו כמו טיפולים מיוחדים והוצאות רפואיות. בית הדין הפחית את הסכום שבעבור הקטין בסך אלף ש"ח לחודש כאשר היא נושאת בכל הוצאותיו וכן שכר הלימוד במוסד פרטי שעליו הסכימו הצדדים וכן בתשלום להסעות והוצאות שנגרמות לה עקב הטיפול בו המונעות ממנה לעבוד במקצועה כעורכת דין.

עוד היא טוענת כי הפחתה רטרואקטיבית כמוה כחיוב על מזונות שנאכלו על ידי הקטינים; כי בית הדין חייב אותה בתשלום כל הוצאות החינוכיות של הקטין שהן עולות לסכומים גבוהים וכי המשיב אינו משתף פעולה עם הגורמים המקצועיים לצורך טיפולים רפואיים מיוחדים שלהם נדרש הקטין ויוצר עיכובים לקבלת הטיפולים הנדרשים.

לסיכום: המערערת עותרת לביטולו של פסק הדין ולהחזיר את סכום חיוב מזונות הקטינים לסכום המקורי עליו הוסכם בהסכם הגירושין.

תגובות מרכזיות של המשיב

המשיב מכחיש כי אינו משלם את חובתו למזונות הילדים בהתאם להסכם וטוען שמטרתה של המערערת למרר את חייו בכל הדרכים והיא אינה בוחלת בהמצאת שקרים שנבדקו בבית הדין האזורי ושבגינם חויבה בקנסות בבית הדין האזורי.

הוא מציין שהמערערת לא הוכיחה כלל את טענתה כי לא עמד בתשלום המזונות.

לטענתו, הוכיח לבית הדין שהקליניקה של [...] שהייתה לו נסגרה, והוא הוכר כחדל פרעון ע"י מומחה מקצועי. לכן שצדק בית הדין שהכיר בתביעתו – בטענתו שחל שינוי מהותי בהכנסתו המצדיק את הפחתת סכום המזונות. לדבריו שקל להגיש ערעור בגין הפחתה יחסית נמוכה ממה שהוא חשב אבל הסתפק בבקשת דחיית הערעור של המערערת וכי למעשה גם בסכום שנקבע אינו יכול לעמוד.

עוד הוא טוען כי בית הדין האזורי קיים דיון מקיף וכן הצדדים המציאו את סיכומיהם על פי החלטת בית הדין ובסיכומיהם המציאו ראיות לטיעוניהם. בכך מילא בית הדין את חובתו לחקירת טיעוני הצדדים.

עוד טוען כי המערערת הסתירה ממנו את קבלת קצבת הנכות בעבור הקטין שנתגלה על הרצף האוטיסטי וכי היא מקבלת בעבורו סך 3,300 ש"ח לחודש וכן קיבלה סכום רטרואקטיבי בעבור תקופה קודמת אף ששילם לה מזונות בעבור תקופה זו.

עוד הוא טוען כי הוצאות הקטין אינן גדולות מכיון שהוא אובחן על הספקטרום האוטיסטי בתפקוד גבוה ואינו זקוק להוצאות חריגות במיוחד.

כן טוען המשיב כי מתקיימים הסדרי שהות כמעט שוויוניים בין הצדדים לקטינים וכי הוא מקיים אותם בדקדקנות ומטפל בקטין בעת שהותו אצלו ודואג לכל צרכיו. המשיב מציין שבית הדין עוסק כל הזמן בטענות ותביעות שונות של המערערת כנגדו ועייפה נפשו מלהתעסק בהליכים המשפטיים שהמערערת מנסה להתיש אותו בהם.

הוא טוען כי מצבו הכלכלי הורע והכנסתו העכשווית אינה עולה על כעשרים אלף ש"ח לחודש כאשר בהתאם להסדר החובות שהגיע במסגרת חדלות הפרעון הוא משלם סך של 12,000 ש"ח בעבור חובותיו לצדדי ג'. ומהיתרה הוא משלם את חוב המזונות למערערת ולאחר תשלום שכר דירה למגוריו, הוא מתחיל את החודש ללא כל יתרה. ולעומת זאת, המערערת רכשה דירה בת ארבעה חדרים, רכשה רכב מפואר חדש ומשתכרת הרבה יותר ממנו.

לסיכום: המשיב דורש לדחות את הערעור.

הכרעת בית הדין

לאחר שבית הדין שמע את טענות ומענות הצדדים ועיין בחומר שבתיק הכולל את פסק הדין המנומק ומנותח על הנתונים העובדתיים שהונחו לפניו עמדת בית הדין היא שיש לדחות את הערעור.

נימוקי

כל טענות המערערת נבחנו היטב אחת לאחת בנימוקי פסק הדין, ומלאכתנו נעשתה על ידי בית הדין האזורי שהפליא לנמק בפרטנות בביסוס הנימוקים על אדני הנתונים העובדתיים וההיגיון הצרוף.

הבה נצטט מנימוקי פסק הדין (ההדגשות לא במקור):

ניתן לחלק את הסיבות אשר בגינן מבקש האב הפחתה בחיוב המזונות לשלוש:

1. **מימון מזונותיו של הקטין [א'] על ידי המל"ל** – מעת שהמל"ל מממן באמצעות קצבת נכות, את הוצאותיו של הקטין [א'], נמצא שיש למזונותיו של קטין זה מימון כפול ומיותר, ועל כן יש לפטור את האב מחלק זה בחיוב תשלום המזונות לאם.

2. **שינוי מהסכם הגירושין עקב שינוי נסיבות:**

(1) קצבת הילד הנכה שמקבלת האם מהמל"ל עבור הקטין [א'];

(2) ירידה משמעותית בהכנסותיו של האב, לטענתו. האב ציין כי ירידה זו מביאה למצב שבו הכנסותיה של האם גבוהות משל האב, לטענתו.

3. **פרטים בהסכם הגירושין המטילים עליו עול כלכלי כבד, אשר לטענת האב יש לשנותם, או לפחות להתחשב בהם בקביעת סכום המזונות:**

גובה המזונות שהושת על האב במסגרת ההסכם, שהינו גבוה מהמקובל, ונטל הסעת הקטינים לצורך קיום זמני שהות, המוטל כולו על האב מכוח הוראות ההסכם.

מימון מזונותיו של הקטין [א'] ע"י המל"ל

בית הדין, בהרכב זה, כבר עסק באריכות בעבר בתיק אחר (פסק דין בתיק מס' 57692/16), בשאלה העקרונית של תביעה להפחתת מזונות עקב קצבת ילד נכה שמקבל ההורה המשמורן עבור קטין, הן בבחינת מהות החוק והן בבחינת ההיבט ההלכתי והמשפטי.

א. בפסק הדין הנ"ל עלה שכספי הקצבה אשר בעיקרם מיועדים להוצאות המיוחדות הנדרשות כתוצאה מן הנכות על כלל משמעותיה, כוללים גם חלק המיועד להקל על ההורים בהוצאות מחייתו הרגילות של הקטין.

ומכיוון שחלק זה מקביל לתשלום המזונות ע"י האב, לעתים, כאשר הקצבה גבוהה באופן ברור מהיקף ההוצאות המיוחדות הנובעות מן הנכות של הקטין, ישנם מצבים שבהם ניתן להפחית את מרכיב הקצבה המיועד לסיוע בהוצאות המחיה השוטפות מסך המזונות הכולל שמשלם האב לאם עבור הקטין שבעבורו האם מקבלת קצבת ילד נכה.

בנידון דידן, הואיל ומרבית הפעילויות המיוחדות הנדרשות לבן [א'] ממומנות בעצמן על ידי המדינה או על ידי קופת החולים, נמצא שחלק מקצבת הילד הנכה המועברת מהמל"ל לאם כמשמורנית עבור הקטין [א'] משמש בפועל להוצאות מחייתו.

לפיכך, יש לנכות, חלק זה מהסכום שמשלם האב לאם עבור מזונות הקטין [א'].

ב. עוד עלה בפסק הדין הנ"ל, שבעוד שעיקר הסכום המשולם בקצבת הנכות מיועד להוצאותיו הישירות של הקטין, שכוללות הן את הוצאות נכותו והן את הוצאות מחייתו, יחד עם זאת, חלק מהסכום שנקבע בחוק כקצבת נכות של קטין הינו תשלום להורה, המשמש כמשמורן של הקטין, הנדרש להתעסק בקטין ובצרכיו יותר מאשר הורה לקטין שאינו נכה, מכיוון שבכך נפגעת גם יכולת ההשתכרות שלו בשעות הטיפול הרבות בילד הנכה.

בנידון דידן, נקבע בהסכם הגירושין כי האם היא המשמורנית, אולם, יחד עם זאת, אף נקבע כי זמני שהות יהיו שוויוניים, ושבאחריות האב לדאוג לכל הציוד הנדרש לקטינים בעת שהייתם במחיצתו, וכן הוא מחוייב במחציות של הוצאות רפואיות שבגין הקטינים. ולפיכך נראה, כי החלק שמשולם לאם כמשמורנית על התעסקותה המרובה בקטין הנכה, נכון באותה מידה גם עבור האב, שגם הוא משתתף בצורה שווה, כך לפי ההסכם, בטיפול בקטינים.

באשר לטענת האם כי האב אינו משתתף כלל בכל האבחונים והטיפולים הנדרשים לקטין, וממילא אין הוא זכאי לקצבת הנכות, יש לזכור כי לטענת האב חלק מטיפולים אלו הם מיותרים, ולכן הוא אינו משתתף, ולא באנו להכריע כעת, בפסק הדין בתביעה שבפנינו, באשר לכל טיפול, האם הוא חיוני או שהוא מיותר.

לפיכך, יש לקבוע את גובה החלק מן הקצבה המשמש בפועל להוצאות המחיה השוטפות של הקטין ולא להוצאות המיוחדות כילד נכה, ולקבוע כי מחלק זה ייחנה גם האב, באמצעות הפחתת סכום המזונות השוטף שהוא נדרש לשלם מדי חודש עבור הבן [א'].

שינוי מהסכם הגירושין עקב שינוי נסיבות

סכום המזונות נקבע בהסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים וניתן לו תוקף של פסק דין.

האב טוען לשינוי נסיבות משמעותי הן מן הטעם האמור לעיל, שצורכי הקטין [א'] כבר משולמים ע"י המל"ל, והן מצד הירידה המשמעותית בהכנסותיו. האם מגד טוענת שאין שינוי נסיבות, משום שצורכי הקטין [א'] גבוהים, והקצבה המשולמת מהמל"ל מיועדת לצרכי הקטין היתרים מקטין שאינו נכה, כך שאין שינוי באותם צרכים שיש לכל קטין, והם אינם משולמים ע"י המל"ל ועל האב לשלמם.

כאמור לעיל, בית הדין סבור שהקצבה מהווה שינוי נסיבות, מכיוון שבהחלט מסתבר שהצדדים היו קובעים סכום מזונות אחר אילו הייתה הקצבה ניתנת לבן לפני הגירושין.

באשר לירידה בהכנסותיו של האב, בית הדין סבור, שבנידון דידן שהאב הינו [...] – אף שכעת הוא עובד כשכיר, לטענתו, ויש ירידה בהכנסותיו, עם זאת משכורתו גבוהה בהרבה מעל הממוצע במשק, וסכום המזונות כולל מדור בסך של 2,000 ש"ח אינו גבוה באופן משמעותי מסכום הפסיקה המקובל לאב שמשכורתו ממוצעת במשק. אי לכך, אין לקבל את טענת האב שמחמת זה יש שינוי נסיבות משמעותי.

אומנם האב הציג הליך של חדלות פירעון, אולם תשלום המזונות לילדיו הקטינים ודאי קודם לכל חוב אחר. יש להעריך כי אדם בעל כושר השתכרות כשלו, יגיע במסגרת הליך בחדלות הפירעון להסדר עם נושיו, ואין סיבה לגרוע את מזונות ילדיו הקטינים.

על כן בית הדין מקבל את טענת האם שאין 'לפתוח' את ההסכם לאחר שנחתם וקיבל תוקף של פסק דין. מהותו של הסכם גירושין, וכל הסכם אחר, למנוע מכל אחד מהצדדים לחזור בו ממה שסוכם ביניהם, ועל כן לא ניתן לשנות את ההסכם מעיקרו.

הואיל ולא ניתן לעמוד מדי חודש על רשימת ההוצאות המיוחדות של הבן [א'] ולבחון כל אחת מהן לגופה האם היא אכן נדרשת, והאם ניתן לקבל את הטיפול דרך קופת החולים, או דרך גורמי הרווחה, ומהם ההבדלים בין הטיפול הפרטי לבין זה שניתן במסגרת הציבורית, על כן בית הדין קובע כי ראוי בנדון דידן לפסוק בדרך של "דין כעין פשרה" כמשמעו בשו"ע חושן משפט סימן ה' סעיף י"ב.

על כן בית הדין קובע כדלהלן:

א. מסכום המזונות שנקבע בהסכם הגירושין עבור הבן [א'], יופחת סך 1,000 ש"ח לחודש, מחצית מסכום המזונות והמדור, שהוא מעט פחות משליש מסכום הקצבה המועברת לאם מהמל"ל כל חודש. הפחתה זו מבטאת את חלקו של האב ביתרת הקצבה החודשית הנותרת לאחר ההוצאות המיוחדות שלו כילד נכה.

ב. מועד הפחתת המזונות יקבע רטרואקטיבית מהחודש שקיבלה האם קצבת נכות עבור הקטין, דהיינו החל מיום 1.3.2023.

על כן סכום המזונות הכולל, שישלם האב לידי האם עבור כל שלושת הקטנים, יעמוד החל מיום 1.3.2023 על סך 5,000 ש"ח לחודש, 2,000 לכל אחת מהבנות, ועוד 1,000 עבור הבן [א'], החל מיום 1.3.2023 עד המועד הקבוע בהסכם הגירושין הנ"ל.

ג. בנוסף יישא האב במחצית הוצאות חינוך ורפואה עבור שתי הבנות כאמור בהסכם הגירושין הנ"ל, אך החל מיום 1.3.2023 תישא האם לבדה במחצית הוצאות החינוך והרפואה של הבן [א'], אשר להן מיועדת קצבת הילד הנכה המועברת לחשבונה מן המל"ל.

ד. אם תהיה בעתיד הוצאה רפואית חריגה החורגת מסכום הקצבה, והיא לא תהיה מכוסה על ידי קופת החולים ועל ידי מדינת ישראל, יישא האב במחצית ההוצאה שמעבר לקצבה.

ה. שאר הוצאות הסכם הגירושין הנ"ל – עומדות בתוקפן.

עד כאן.

עיננו רואות כי פסק הדין המפורט ומנומק היטב ובית הדין בחן בו את טענות המערערת ורק לאחר מכן הגיע למסקנה הגיונית ופשוטה. נימוקי פסק הדין נשענים גם על נימוקים שנכתבו בפסק דין אחר בעניין קצבת נכות המשתלמת לאחד מבני הזוג לאחר גירושין והמשקל שיש לתת לה בבואנו לחייב אב במזונות בנסיבות מקרה זה.

הרואה נכוחה יבחין על נקל שיש כאן שינוי מהותי המצדיק הפחתת הסכום לקטין:

בעת חתימת ההסכם הצדדים הסכימו לסכום של 2,000 ש"ח לחודש לכל ילד בזמן שלא הייתה לקטין קצבת נכות בסך 3,300 ש"ח לחודש, עובדה שעליה אין חולק.

אין חולק שסכום הקצבה – יש בו די והותר גם לכלכלת הקטין לכל הפחות בסכום של אלף ש"ח לחודש מה שמצדיק הפחתה של סכום זה מחיוב המשיב בהסכם כלפי הקטין.

אין חולק שהעסק של המשיב נסגר והוא הוכרז כחדל־פירעון על ידי מומחה מה שמצדיק הפחתה בסכום התחייבותו.

המערערת לא הרימה את נטל הראיה לטענתה כי המשיב משתכר יותר ממה שהשתכר בעת חתימתו על ההסכם. ככל שתוכיח כן – תוכל להמציא את ראיותיה לבית הדין האזורי, שהרי זכותה לבקש את סתירת הדין. אולם בטרם תחליט לעשות צעד זה, עליה לזכור ולא לשכוח את קצבת נכות שהיא מקבלת על הקטין המהווה עילה להפחתת הסכום בפני עצמה ללא קשר להכנסותיו של האיש.

נציין כי במהלך הדיון לפנינו שבו נחקרה המערערת על הוצאות הקטין התברר שהסכום הגלובלי שהיא מוציאה עליו – הכולל הוצאות תשלום שכר לימוד, הסעות תשלום בעבור חוג-עומד על סך 1,300 ש"ח לחודש לערך. כך נבדק גם על פי הקבלות שהציגה. וברור שנותר למערערת עדיין סכום של כאלף ש"ח לאחר ההפחתה שבשל ההתחשבות בטענתה שיש לה הפסדים בעבודתה כעורכת דין בגין טיפולים בקטין.

עוד התברר כי קצבת הנכות גדלה פעמיים מאז 2023.

עוד נציין כי הקטין שווה במוסד החינוכי מהשעה 8:00 בבוקר ועד לאחר השעה 15:00, וכך זמנה של המערערת בידיה כל שעות הבוקר.

עוד התברר כי המערערת מקבלת סך 1,100 ש"ח לכל ילד מענק שנתי בגין ציוד לבית הספר.

עוד התברר כי בא כוח המערערת ציין כי הכנסתו בעבר בעת חתימת ההסכם עמדה על סך של 320,000 ש"ח ברוטו ועתה גם עומד על סכום דומה של 38,000 ש"ח לפי הכנסתו המוצהרת למע"ם.

כל זאת ועוד מוסיף מימד חזק לצדק שעשה בית הדין עם הצדדים.

לזאת יש להוסיף שבית הדין נהג בחכמה עת קבע במסקנתו בסעיף ד:

אם תהיה בעתיד הוצאה רפואית חריגה החורגת מסכום הקצבה, והיא לא תהיה מכוסה על ידי קופת החולים ועל ידי מדינת ישראל – יישא האב במחצית ההוצאה שמעבר לקצבה.

כלומר: למערערת זכות לבקש מבית הדין הגדלת מזונות בעבור הקטין ככל שתוכיח שהוצאותיו החריגות של הקטין יעלו על סכום הקצבה שהיא מקבלת – דבר נאה וראוי המבטיח למערערת זכות עקרונית להגדלת הסכום כאשר תמציא ראיות ברורות ואסמכתאות.

באשר לטענת המערערת כנגד פסיקת בית הדין להפחתה רטרואקטיבית לאחר שהכסף ששילמה המערערת נאכל:

טענה זו אינה נכונה שכן המערערת קיבלה כסף מקצבת הביטוח לאומי שנועד גם לצורכי כלכלת הקטין. בו זמנית גם המשיכה המערערת לקבל את התשלום הקבוע של 2,000 ש"ח לחודש מהמשיב ללא הצדקה כלל, וגם אם נקבל את גרסתה שהמשיב ידע על כך, דבר המוכחש בטענותיו, מכל מקום מדוע תקבל פעמיים תשלומים ללא הצדקה?

במהלך הדין עלו טענות כנגד המשיב, שאותן הכחיש, והואיל והן נוגעות לשאלות טיפוליות אין בית הדין מוצא לנכון להתייחס אליהן בייחוד שהאישה לא הוכיחה שום טענה מטענותיה.

המערערת נתבקשה להמציא מסמך מהביטוח לאומי על הקצבה שהיא מקבלת, שכן היו שתי העלאות בקצבה מאז שנת 2023 ועד היום. אולם היא המציאה רק מסמך אחד המתייחס לשנת 2024 שבה הועלה סכום הקצבה לסך של 3,479 ש"ח לחודש. כידוע הייתה עלייה גם בשנת 2025 והמערערת לא טרחה להמציא לבית הדין את העדכון לשנה הנוכחית מה שמביא אותנו למסקנה שהמערערת אינה באה בשערי בית הדין בידיים נקיות ומסתירה מידע חיוני זה מבית הדין.

באשר לחיוב בהוצאות משפט:

מהעיון בתיק בית הדין האזורי עולה כי המערערת פתחה עשרה תיקים ובהם תביעות ובקשות שונות מבית הדין, מה שמצביע על חוסר כנות גם בערעור זה הגובל בערעור סרק. כך מן הראוי לחייב בהוצאות משפט בגין ערעור סרק וזאת על פי כללי ההלכה שנפסקו בשולחן ערוך (חושן משפט סימן יד סעיף ה).

לזאת יש להוסיף את העלמת המערערת את המידע העדכני לגובה הקצבה שהיא מקבלת היום מראה בעליל שהאישה מסתירה מידע ואינה באה בידיים נקיות, שכן העלייה שהיתה בשנת 2024 בסך של כ־200 ש"ח לחודש התווספה כפי הנראה גם בשנת 2025 כך שייתכן שהיא מקבלת כבר למעלה מ־3,600 ש"ח לחודש.

הסתרת מידע זאת מצביעה על דפוס התנהגות שלה כלפי המשיב, לדרוש ממנו כספים שאינם מגיעים לה ואף להטריד אותו בבקשות ללא בסיס ראיתי.

לאחר העיון ושיקול דעת לאור ההליכים המשפטיים המתישים שניהלה האישה כנגד האיש נראה לנו לחייב את האישה בתשלום הוצאות משפט לטובת המשיב בסך של 8,000 ש"ח שישולמו למשיב בתוך שלושים יום.

מסקנות והוראות

לאור האמור פוסק בית הדין:

הערעור נדחה בהיעדר עילה מוצדקת להתערב בשיקולי נימוקי פסק הדין האזורי המפורט ומנומק היטב בהתאם לנתונים העובדתיים שהונחו לפניו ובהיעדר תשתית ראייתית לטיעוני המערערת.

על המערערת לשלם למשיב סך 8,000 ש"ח בתוך שלושים יום מיום מתן פסק דין זה.

בית הדין פונה לצדדים להפסיק את המאבקים ביניהם ולהשקיע בחינוך ילדיהם בנחת ושלווה.

בית הדין מורה על סגירת התיק.

יש להעביר עותק מפסק דין זה לבית הדין האזורי אשקלון.

ניתן לפרסם פסק דין זה בהשמטת שמות ומספרי זהות.

ניתן ביום כ"ז בשבט התשפ"ה (25.2.2025)

הרב דוד יוסף – נשיאהרב מימון נהריהרב מרדכי רלב"ג

הורד קובץ

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד [יצירת הקשר](#) באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.